

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 88/2016-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Zuzanou Csenkyovou, Dolné Bašty 245/2, Trnava, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 47 ods. 2, 3 a 4, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 1, 2, 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 a 3 písm. a), b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru v konaní vedenom pod ČVS:ORP-58/OVK-SI-2012, postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 11/2013 a jeho rozsudkom z 30. mája 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 To 92/2013 z 28. novembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. októbra 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 47 ods. 2, 3 a 4, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 1, 2, 3 a. 4 a čl. 6 ods. 1 a 3 písm. a), b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru (ďalej len „ministerstvo“) v konaní vedenom pod ČVS:ORP-58/OVK-SI-2012, postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 11/2013 a jeho rozsudkom z 30. mája 2013 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie okresného súdu“) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 To 92/2013 z 28. novembra 2013 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie krajského súdu“).

2. Po opise skutkového stavu a výhrad k napadnutým rozhodnutiam krajského súdu a okresného súdu vrátane postupu Prezídia Policajného zboru sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ], ... zaručené čl. 47 ods. 4 a právo zaručené čl. 5 ods. 2, čl. 6 ods. 3 písm. a) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Ministerstva vnútra SR, Prezidiom Policajného zboru v konaní vedenom pod spisovou značkou ČVS: ORP-58/OVK-SI-2012, porušené bolo.

2. Základné právo [REDAKOVANÉ], ... zaručené čl. 17 ods. 1, ods. 2, ods. 5, čl. 47 ods. 2, ods. 3, čl. 48 ods. 2, čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, a právo zaručené čl. 5 ods. 1, ods. 3, ods. 4, čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. a), písm. b), písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 11/2013 spočívajúcom vo vynesení odsudzujúceho zo dňa 30.05.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava v konaní vedenom pod spisovou značkou 6 To 92/2013 zo dňa 28.11.2013, porušené bolo.

3. *Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 6 To 92/2013 zo dňa 28.11.2013 a rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 2 T 11/2013 zo dňa 30.05.2013 sa zrušujú.*

4. [REDAKOVANÉ] *priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 5.000 €, ktoré sú Okresný súd Trnava a Krajský súd Trnava povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

5. *Okresný súd Trnava a Krajský súd Trnava sú povinní uhradiť [REDAKOVANÉ] náhradu trov konania...“*

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

5. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhovaného dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich)

zástupca. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

6. Ústavný súd zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania i ostatnými požadovanými zákonnými náležitosťami osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

7. Ústavný súd v zmysle už uvedeného predovšetkým konštatuje, že k sťažnosti sťažovateľa nie je priložené žiadne z napadnutých rozhodnutí, a to ani okresného súdu, ani krajského súdu, proti ktorým sťažnosť smeruje, a to ani do rozhodovania o tejto sťažnosti. Naostatok z obsahu podanej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ aj podal dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5 Tdo 3/2015 z 28. januára 2015. Ani toto rozhodnutie nebolo ústavnému súdu doručené (pre posúdenie dodržania dvojmesačnej lehoty, pozn.).

8. V súvislosti s uvedeným nedostatkom (bod 7) ústavný súd pripomína, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010).

9. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

10. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažnosť vykazuje taký nedostatok náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. februára 2016